

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Nacional – Španělsko) – Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.) v. Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

(Věc C-266/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2003/88/ES — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Úprava pracovní doby — Článek 2 bod 1 — Pojem ‚pracovní doba‘ — Pracovníci, kteří nemají stálé nebo obvyklé pracoviště — Doba strávená na cestě mezi bydlištěm pracovníků a místem prvního a posledního zákazníka“

(2015/C 363/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního řízení

Žalobce: Federación de Servicios Privados del sindicato Comisiones obreras (CC.OO.)

Žalované: Tyco Integrated Security SL, Tyco Integrated Fire & Security Corporation Servicios SA

Výrok

Článek 2 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, za kterých pracovníci nemají stálé nebo obvyklé pracoviště, představuje doba strávená na cestě, kterou tito pracovníci věnují každodennímu cestování mezi svým bydlištěm a místem prvního a posledního zákazníka určeného jejich zaměstnavatelem, „pracovní dobu“ ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 25. 8. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. září 2015 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Věc C-363/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech — Europol — Seznam třetích států a organizací, se kterými Europol uzavře dohody — Určení právního základu — Právní rámec použitelný po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost — Přejícná ustanovení — Odvozený právní základ — Rozlišování legislativních aktů a prováděcích opatření — Konzultace Parlamentu — Podnět členského státu nebo Komise“

(2015/C 363/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: F. Drexler, A. Caiola a M. Penčeva, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: E. Sitbon, K. Pleśniak a K. Michoel, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil a J. Škeřík, zmocněnci), Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér, G. Szima a M. Bóra, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropskému parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Česká republika a Maďarsko nesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 22.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. září 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Bruxelles – Belgique) – Aliny Wojciechowski v. Office national des pensions (ONP)

(Věc C-408/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Úředník Evropské unie v důchodu, který před nástupem do služebního poměru byl zaměstnaný v členském státě, v němž pak pracoval i jako úředník — Nárok na důchod podle vnitrostátního důchodového systému zaměstnanců — Maximální počet odpracovaných let — Odmítnutí vyplácet starobní důchod zaměstnance — Zásada loajální spolupráce“

(2015/C 363/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Aliny Wojciechowski

Žalovaný: Office national des pensions (ONP)

Výrok

Článek 4 odst. 3 SEU, ve spojení se služebním řádem úředníků Evropské unie, zavedeným nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise, ve znění naposledy změněném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1080/2010 ze dne 24. listopadu 2010, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení a která může mít za následek zamítnutí výplaty starobního důchodu bývalému zaměstnanci, státnímu příslušníkovi dotčeného členského státu, na který má tento nárok na základě příspěvků odvedených v souladu s právními předpisy tohoto členského státu, nebo snížení jeho výše, jestliže celkový počet let odpracovaných tímto pracovníkem jako zaměstnancem v uvedeném členském státě a jako úředníkem Evropské unie vykonávajícím svoji funkci tamtéž přesahuje maximální počet 45 odpracovaných let stanovený uvedenou právní úpravou, jelikož na základě způsobu stanovení podílu vyjadřujícího rozsah starobního důchodu vypláceného Uníí je toto snížení větší než v případě, pokud by uvedený pracovník celou dobu pracoval jako zaměstnanec v dotčeném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 421, 24. 11. 2014.